

ampak na poti k luki (ladjostaji) pri ribjem tergu postavili. Tudi ta bo zelo lep in se bo smel miriti z marsikakim vodotočem večjih mest. — Omenim tukaj še silnih del na Fiumari (Rečini). Novo strugo so ji skopali, iz poprejšnje pa luko za manje ladije naredili, stari most poderli in drugega naredili. Pravijo, da v Avstrii so k večem še kaki 3 ali 4 taki mostovi. Lesen je sicer pa z železem okovan in samo na obeh bregovih reke je naslonjen. — Snega nismo pri nas še skoraj nič imeli; pa če ga je ravno kaj malega palo, je morje berž pojelo zemlji belo odejo; toliko bolj pa nas je že burja sukala. Bilc.

Iz Beršeca v Istri 13. jan. J. S. — Naj Vam povem od umnega malarja in podobarja Jakoba Škerlj-a, rojenega Vipavca, kateri pri nas ravno sedaj v kapelici našega pokopališča oltar tako lično in dopadljivo izdeljuje, da je veselje; tudi tabernakelj v farni cerkvi nam hoče popraviti in vsega lepo marmoljati. Imenovani mojster je dobro znan po Istri, posebno v Poreški škofiji, kjer je in tudi v Poreču samem mnogo mnogo cerkvenih stvari naredil in pre naredil in povsod lepo vstregel. Ni davnej kar je v Kožljak-u, zgor cepiškega jezera, veliki oltar sv. Adrijana, priznico in več drugega popravil. Naj ga tedaj omenijo „Novice“ in postavijo v versto domačih mojstrov.

Iz Ljubljane 20. jan. F. M. — V majhnem številu slovenskih malarjev imamo v Ljubljani enega, kateri je bil doslej v deželi malo znan, pa je vreden, da bi ga bolj poznali. Priložnost smo imeli te dni delo njegovih rok ogledovati, katero mu bo dostojno mesto med slovenskimi umetniki pridobilo. Ta mož je gosp. Juri Tavčar, akademišk malar. Delo, katero je ravno dodelal, je kaj lepa podoba sv. Antona pušavnika za cerkev v Soderšici, kjer je pretečeno leto cerkev tako dobro olepsal, da so mu čast. gosp. fajmošter tudi imenovano podobo in še drugih naročili. Nadjamo se, da bodo gosp. fajmošter in vsi farani z njegovim delom prav dovoljni, pa upamo tudi, da bo gosp. Tavčar še več naročil dobil in se hvalevredno obnašal. Imenovano podobo zamore vsakdo v stanovanji njegovem v Rožnih ulicah hiš. št. 99 viditi.

Iz Ljubljane. V 44. delu 8. tečaja deželnega vladnega lista za krajnsko vojvodino, izdanem in razposlanem 31. dec. l. l., smo brali cesarski patent, kateri obsega novo zakonsko postavbo, veljavno po vsem cesarstvu, in kterege je gosp. Cigale na Dunaji za vse kronovine slovenskega jezika v slovenski jezik prestavil. Čeravno smo ostri v razsodbah slovenskih prestav in nam ni berž vsaka všeč, moramo pohvaliti težavno to postavbo kot izverstno, mojstersko delo, kteremu se pri vsaki verstici vidi, da si je gosp. prestavljavec marljivo prizadeval, važno to postavbo tako posloveniti, da je lahko umevna vsakemu skozi in skozi, in da se zraven teperve, vsaki prestavi neobhodno potrebne lastnosti odlikuje tudi v čistem, lepem jeziku.

Novičar iz raznih krajev.

Ukaz c. k. ministerstva za dnuarstvo od 10. t. m. preklicuje stareje laške (lombarško-benečanske krajcarje po 5 in 3 centime in po centimu, kateri so bili leta 1823 kovani, in naznanja, da pridejo konec tega leta ob veljavo. — Društvo za povzdigo sviloreje (židoreje) v gornji Avstri je poterjeno od cesarja. — Perva srečka s 50.000 gold. knez-Salmovega posojila, ki se je srečkalo 15. dan t. m., je doletela v Celovcu živečega grajsaka gosp. S. — Po pismu iz Marburga v „Oest. Zeit.“ še ni popolnoma gotovo, ali se bo prihodnjo spomlad začela delati Celovško-Marburška železnica; nekteri celo govore, da bi se utegnili pot iz Celovca v Marburg opustiti in železnica iz Celovca skozi Slovenji Gradec v Celje napraviti, kakor je bilo že izperva govorjenje. Čudno je res, da se

tako dolgo nič gotovega ne vé. — Na Dunaji se pripravljajo veliko kupčijsko učilnico napraviti; po osnovi naukov, ki se bojo v tem učilišču skozi 3 leta učili, se smé soditi, da bo ta učilnica res izverstna in da bo zadostila potrebam prave tergovske šole. — Berž po sklepu zveznega zbora so bili ujeti puntarji iz Švajce na Francozko tirani, kamor so 19. dan t. m. prišli; sliši se, da grejo vsi v Pariz. Sedaj se bo začel zbor dotičnih vlad, ki bojo dognale švajcarsko-prusko pravdo. — Ko so porotniki 17. dan t. m. morivca pariškega škofa zavratnega umora krivega spoznali in ga je na to razsodbo višja sodnija k smerti obsodila, so ga peljali v ječo „la Roquette“, kjer na dvorišču k smerti obsojene ob glavo devajo. Oblekli so ga tū, kakor oblačijo po navadi na smert obsojene; ni se branil obleke; al višji overžni sodnii je poslal rekurs za overžbo sodbe, cesarju pa je poslal prošnjo za pomilostenje. Sliši se, da ga bojo danes ob glavo djali. Mnogo časnikov popisuje celo sodniško izpraševanje, in ko je pariški časnik „Presse“ prvi prinesel ta popis, se je samo po ulicah ga prodalo 50.000 listov. Že govore od nadškofa Tourskega, da bo naslednik nesrečnega Siboura; izperva se je nek odpovedoval tej časti, želji papeževi se je pa nek vendar le udal. — V Sicilii so spet več ustajnikov ob glavo djali, v Napolji pa več deležnikov skrivne zakletbe zaperli. — Ministerstvo španjsko se ne bo dolgo obderžalo. — Iz Sevastopolja se piše, da dobiva mesto čedalje več stanovavcev in da se jih šteje že spet 7000; 300 podertih hiš je spet popravljenih, 80 pa na novo zidanih. — Černogorci se niso mogli sprijazniti s Turki. Piše se iz Skutara v Arbanii 31. dec., da je paša hercegovinski tje prišel in se s poveljnikom turške armade pogovarjal o vojski, ki jo prihodnjo spomlad namerjajo Turki zoper Černogorce.

Zimski večer.

Pojd' Minka, zapri duri,
S panači peč podkuri!

In šel je v kraje ptuje,
Kjer vojska, smert gostuje.

Luč v lešerbi napravi,
Stol k peči mi postavi.

Preteče mnogo časa,
Od njega ni ga glasa.

Pa sedi semkaj k meni,
Kolovrat svoj zaženi.

Čez pet let list poslani
Nam njega smert naznani.

Govor' od brata svoj'ga,
Edin'ga sina moj'ga,

Od tiste dōbe mati
Nehala je jokati.

Kak preč se je podajal,
K slovesu roko dajal.

Čez kratke tri nedelje
Je v rokah smerti bele.

Ti si oči brisala,
Na glas je mat' jokala.

Govor' od nju, da vlašim
Okó, serce vtolažim. S. Jenko.

Pomenki v zadevah slov. slovnika. Po pismu čast. gosp. Lovreta Primčkovega, katero smo predčeranjem prejeli, vendar nemške prislovice „Gute Miene zum bösen Spiel machen“ ne bomo djali ad acta. Čeravno tudi omenjeni gospod pravijo, da nikjer na Slovenskem niso slišali oni nemški prislovice enake slovenske, vendar svetujejo, naj bi vzeli Gunduličev izrek iz Osmana pesme 19, verstice 196, ki se glasi: „Volju hinit pri nevolji“ in kterege Mažuraničev „riečnik“ tolmači ravno z nemškim: „zum bösen Spiel gute Miene machen“ ali „aus der Noth eine Tugend machen“. Slovenski bi se dalo to prav dobro reči „Voljo hliniti pri nevolji“. — Hvala lepa za to opombico; res se tudi nam tako primerna in domača zdí, da ne more skor bolja biti. Slavni Dobrovčanin (rojen leta 1588, umerl 1638) gotovo ni prestavljajal nemškega „Gute Miene itd., ko je pel:

„I na što ga stegne sila,
Volju hinit pri nevolji“.

Pogovori vredništva. Gosp. J. S. v B.: Žal nam je, da Vam moramo naznaniti, da poslanega pisma z bankovci vred nismo prejeli. Dnuarjev brez recepisa ni nikoli varno pošiljati. — Gosp. J. V. v C. „Danica“ se naročuje tudi pri gosp. Blazniku. Zastran pesmic se bomo že pogovorili.